

KURYER LITEWSKI

W WILNIE W SOBOTĘ DNIA 5 CZERWCA V.S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Wilno, dnia 5 czerwca.

Dnia 27 przeszłego miesiąca przybył tu JW. Jenerał Porucznik, *Kozaczowski*, Dowódzca 5tęj dywizyi pieszej, ze sztabem swoim. — Od d. 28 przeszłego miesiąca do d. 3 t. m. przeszły tedy półki piesze: *azowski*, *nizowski*, *brański* i *miński*, oraz 6ta brygada artylerji, złożona z kompanij 6tęj, 11tęj i 12tęj, wojska te należą do 6tęj dywizyi pieszej. — Dnia 3 t. m. weszła tu 5ta brygada artylerjiyska, pod dowództwem Półkownika *Zalemana*.

Dnia 29 p. m., ku końcowi godziny 4tęj z południa, mieliśmy wielką ulewę, z grzmołem, piorunami i gradem, którego wielkość dochodziła wielkości włoskiego orzecha. Potoki wód spadłych, szkodliwe zostawiły ślady gwałtownego pżzechodu swego; a w niektórych miejscach budowom nawet uszkodziły. Podług powieści przyjeżdżających, małą tylko przestrzeń okolic naszych ulewa ta obeymowała. Po przeysciu nawałnicy, na niektórych przedmieściach tutęjszych, na ziemi, dachach, &c. znajdowano kamienie: kolor jednych ciemno siarczany, drugich ciemno kafowy, innych do czarnego bardzo zbliżony; za potarciem lub złamaniem dawały zapach siarki. Wielu mniema, że kamienie te z wielką tą spadły ulewą. Spodziewamy się, że później dokładniejszą o nich będziemy mogli dać wiadomość. Ninięjsze doniesienie opieramy tylko na powieściach, które nie w jednym towarzystwie stały się u nas rzeczą rozmowy i zastanowienia.

Kurs tutęjszy na assygnaty: Rubel srebrny 4 r. 50 k.; dukat 13 r. 25 k.; imperyal 45 r.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, zawiera z *Wiednia*, pod 28 maja: „Towarzyszą N. Cesarzowi Jmci, w podróży jego, W. Podkomorzy *Hrabia Wrba*; W. Koniuszy *Hrabia Trauttmannsdorf*; Jenerał artylleryi *Ducca*; Jenerał Adjutant *F. M. L. Kutschera*; Radzca stanu, *Baron Stifft*; tajny gabinetowy dyrektor Radzca nadwórny *Neuberg*; Półkownik *Eckardt*, &c. — N. Cesarz Jmć miał wczora obiad w *Kemmelbach*, a nocleg w *Enns*; dzisiaj obiadować będzie w *Haag*, nocować w *Braunau*; d. 29 obiad w *Bairisch-Haag*, nocleg w *Munich*, gdzie przez dzień 3oty zabawi; d. 31 obiad w *Eiratsburg*, nocleg w *Auszpurgu*; d. 1 czerwca obiad w *Ulm*, nocleg w *Göppingen*; d. 2 obiadować będzie N. Cesarz w *Ludwigsburgu*, a na noc przybędzie do *Heilbronn*.

Dnia 29 maja. Dnia wczorayszego zrana wyjechały ztąd obie WW. Xiężne Rossyyskie, *Marya Xiężna* dziedziczna *Weimarska*, i *Katarzyna Xiężna Oldenburska*, pierwsza do *Salzburga*, druga do *Budy*.

Taż gazeta zawiera listę osób, które otrzymały od Cesarza Jmci w dniu 26 maja ozdoby złotego krzyża, jako to: Arcy Xiążę *Józef*, Palatyn węgierski; Xiążę *Albert Cieszyński*; Xiążę *Ferdynand Württembergski* F. M. Gubernator wojenny *Austrii* oraz górnego i dolnego *Enns*; F. M. *Bellegarde*; Xiążę Arcy

Biskup prazki, *Chlumczański*; Hrabia *Józef Colloredo*, F. M., Minister stanu i konferencyi; Hrabia *Wacław Colloredo* F. M. i Kapitan gwardyi bokowey *trabantow*; Xiążę *Hohenzollern* Jenerał kawalerji i wielka liczba Wielkorządców, Ministrów przy dworach cudzoziemskich, Jenerałów dowodzących &c. &c. — Oddzielna druga lista zawiera imiona ozdobionych krzyżem srebrnym.

W gazecie *Korrespondenta hamburskiego* czytamy, z *Wiednia* pod 22 maja: „Ułożenie konstytucyi niemieckiej i aktu związku niemieckiego jest teraz jedynym przedmiotem wszystkich obrad, i z naywiększą niecierpliwością oczekują ostatecznego rozstrzygnięcia tak wielkiego dzieła. Sprzymierzeni (*Austrija*, *Rossya* i *Prussy*) kazali podać uwiadomienie Lordowi *Castlereagh*, jako ministrowi interessow zagranicznych *W. Brytanii*, uwiadomienie o zupełnem zgodzeniu się na rzecz i zasady zawarte w dołączonym oświadczeniu do 8go art. traktatu pod d. 25 marca r. t.

Gazeta berlińska donosi z *Wiednia*, pod 26 maja: „Xiążęta *Sascy*, *Fryderyk*, *August* i *Klemens* wyjechali ztąd do wojska, do głównęj kwatery; a *Rossyysko Cesarz* Jenerał jazdy, *Winzingerode*, przybył tu z *Petersburga*. — P. *Koller* złożył w nadwornej Radzie wojennęj złoty medal, wartujący 10 czerwonych złotych, przeznaczając go dla tego wojownika austriackiego w wojsku nadreńskim, który nayprzód zasłużył mężstwem swoim na złoty medal wojskowy. — D. 14. t. m., Arcy Xiążę *Jan* odprawił wjazd swój do *Medyolanu*. Dnia następnego wszystkie władze cywilne, wojskowe i duchowne, jakoteż wszyscy mieszkańcy królestwa *Lombardzko-Weneckiego*, wykonali przed nim przysięgę na wierność, ustnie lub na piśmie, osobiście lub przez zastępców. &c.

Gazeta ryska, *Zuschauer*, donosi z *Austrii*, pod d. 11 maja: „Dnia wczorayszego wyjechał do *Francyi*, znajomy uczeń szkoły *Fouché*, *Labesnardiere*. Jako francuzki Radzca Stanu grał on znaczną rolę przy kongressie. Jest podeyrzenie, że prawie wszyscy Sekretarze kancelaryi *Talleyranda* z *Bonapartym* w porozumieniu byli: gdyż wszyscy prawie do *Paryża* powrócili. Xiążę *Talleyrand* przeciwnie wyjeżdża w tych dniach do *Gandawy*.”

W Ł O C H Y.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, z dnia 31 maja, o dalszych wypadkach wojennych we *Włoszech*, umieściła następujące

Trzecie nadszwyczajne doniesienie od wojska:

Podług doniesień od obódwóch dowodzących Jenerałów c. k. wojskami, Jenerała jazdy, *Barona Frimont*, i F. M. L. *Barona Bianchi*, otrzymanych przez gońców, wczorayszego wieczora i dziś o południu tu przybyłych, udało się F. M. L. *Baronowi Mehr*, od dnia 3 t. m., w odwrócie nieprzyjacielowi wzdłuż brzegów morskich wiele szkody wyrządzić, około 2,000 wziąć jeńców, i znakomitę zdobyć magazyny. Nieprzyjaciół obrótami brygady Jenerał Majora, *Barona Eckhard*, przez niedostępne góry przez *Amatrice* do *Aquila* wykonanemi, zmuszony został, stanowisko swoje nad *Tronco* i *Peskara* opuścić, bojąc się, aby nie był od *Neapolu* odcięty. Dnia 11, kolumna Jenerała majora *Barona Eckhard* stanęła przed *Popoli*, pod *Sulmoną* doścignęła tylną straż nieprzyjacielską,

a w czasie marszu swojego więcej 500 jeńców wzięła: W dalszej pogoni, pod *Lanciano* zabrano nieprzyjacielowi 23 działa, 10 haubic, i 53 wozów ammunicyjnych. Tysiące rozpierchnionych żołnierzy jego, po górzystych tulając się okolicach, większą częścią szli już do rodzin swoich. Dnia 12 główne wojsko do *Aquila* przyszło, chociaż siedmiogodzinną drogę, nowo przez skały wyciętą, przebydź musiało. Dnia 14 Jenerał major Hrabia *Stahremberg* pod *Riccaraso* napadł na korpus neapolitański, pod Jenerałem *Neri*, i gonił go aż do *Castel di Sangro*, gdzie go spotkała dywizya *Carascosa*; ale i z tego miejsca, pomimo uporczywego oporu ustąpić musiał; w rozprawie tej wzięto w niewolę 6 oficerów i 150 żołnierzy z 100 reimentu liniowego. Dnia 15 Jenerał Hrabia *Stahremberg* zajął *Isernia*, a dnia 16 *Venafro*. Przez oddział wojsk pod dowództwem Majora *Flette*, przywrócony został związek z F. M. L. Hrabia *Nugent*, który po szczęśliwej rozprawie pod *Ceprano* aż do *S. Germano*, ciągle ścigał nieprzyjaciela. W tym miejscu reszta wszystkich wojsk neapolitańskich, które niedawno, pod imieniem *wewnętrznego uzbrojenia*, przeciw Hrabieciu *Nugent*, były wysłane, z nim się złączyła. Były tam jeszcze pościgané zasoby regimentów, cała żandarmerya, i różne inne oddziały. Zbiór ich ogólny czynił około 8,000 ludzi. Z temi Król d. 14 wyszedł na przeciwko przednię straż F. M. L. Hrabiego *Nugent*. F. M. L. wysłał kolumnę pod dowództwem majora *d'Aspre* do *Ponte - Corvo*, dla przecięcia nieprzyjacielowi odwrotu; drugą zaś pod dowództwem majora *Trieppe* dla obejścia stanowiska *S. Germano*; a gdy te kolumny stanęły na punktach sobie przeznaczonych, d. 16 sam z głównym wojskiem posunął się ku temuż miejscu. Nieprzyjaciel opuścił *S. Germano*: tymczasem pod *Mignano* dościgła go przednia straż Hrabiego *Nugent*: wkrótce przyszło do utarczki, do której ze strony austriackiej należały kompanija piechoty pułku *Vacquant*, pod kapitanem *Guerard*; kompanija strzelców, kapitana *Nadler*, i szwadron huzarów Xięcia Rejenta, pod dowództwem Rotmistrza *Kardos*. Około północy przyłączyła się do nich kolumna majora *d'Aspre*, i wnet stanowisko najsilniejsze, więcej, jak od 3,000 Neapolitańczyków osadzone, szturmem zdobyte zostało. Była to stanowiąca chwila. W powszechnym zamieszaniu, poszedł w rosypkę cały korpus nieprzyjacielski; a dnia następującego więcej 1000 przyprowadzono jeńców. F. M. L. Hrabia *Nugent* ciągle teraz ku *Neapolowi* postępuje. Przednia straż jego, pod dowództwem podpułkownika *Ghequier* zajęła *Mola*, *Jiri* i *Sverlona*, i posunęła się aż do rzeki *Garigliano*, na której nieprzyjaciel poza sobą mosty pozrzucał. Związek nieprzyjacielowi z *Gaeta* jest przecięty. F. M. L. *Nugent* straty nieprzyjacielskiej w ciągu dniach ostatnich wyżej 6,000 kładzie. (*Następują imiona dystyngujących się oficerów.*)

W teyże gazecie, z dnia 1 czerwca, czytamy *Czwarte nadzwyczajne doniesienie od wojska.*

Przez gońca, który wczorayszego wieczora tu przybył, Jenerał dowodzący wojskiem neapolitańskim J. C. K. Mości, F. M. L. *Bianchi*, przysłał doniesienie, o zajęciu w dniu 23 t. m. *Neapolu* i wszystkich twierdz tego królestwa. Ten, tak wielki wagi wypadek skutkiem jest równie dzielnych, jak przezornych rozrządzeń wodza, który w jednymże prawie czasie z Neapolitańczykami wszedłszy do *Popoli*, największy przestrach i zamieszanie w wojsku tym sprawił, a gdy się mu szczęśliwie udało między *Popoli* i *Sulmoną* wojsko to zupełnie rozgromić, w szybkiej pogoni aż do *Sesto*, przygotował ostateczne zniszczenie z pośpiechem uciekającego nieprzyjaciela, do czego też szczęśliwa rozprawa pod *S. Germano* i *Mignano*, pod dowództwem F. M. L. Hrabiego *Nugent*, wiele się przyczyniła. Nie nie znaczące szczątki wojska neapolitań-

skiego rzuciły się w tył *Kapuy*, ku rzece *Volturno*, gdzie ich F. M. L. Baron *Bianchi* natarczywie ścigając, między 19tym a 20tym przed *Kapua* stanął. Jenerał Major, Hrabia *Stahremberg* natychmiast został wysłany, z rozkazem, aby z brygadą swoją rzekę tę przeszedł, i drugi brzeg osadził. Szczęśliwie poszło wykonanie tego rozkazu, i tegoż wieczora pod *Cancello* postawiony został most na *Volturno*, a *Castel-Volturno* 4ma kompanijami strzelców pod majorem *Flette* osadzono. Teraz wojsko Króla, 4 największe 5 tysięcy mające, o żadnym oporze myśleć już nie mogło. Po odprawieniu z niczem kilku pełnomocników, których jednego po drugim Król do Jenerała dowodzącego Barona *Bianchi* przysyłał, nakoniec d. 20 maja, z mianowanymi do tego kommissarzami, na c. k. przedpocztach pod *Kapua*, zawartą została konwencya militarna, do której wchodził także minister *Brytanii W.*, Lord *Burghersh*, w następujących warunkach: 1) Wraz po podpisaniu niniejszej konwencji, wszystkie miejsca warowne, cytadelle, porty i zbrojownie całego królestwa sprzymierzonym wydane będą, dla oddania w swoim czasie Królowi Jmci *Ferdynandowi IV*, między którymi jednak nie są objęte, twierdze przez wojska sprzymierzone opasane *Gaeta*, *Pescara*, i *Ancona*, jako niebędące już pod rozkazami królewskich jenerałów dowodzących. 2) Dnia 21 twierdza *Kapua* oddana będzie wojskom Cesarsko Królewskim. Dnia 22 wojsko neapolitańskie dwiema wyznaczonemi drogami do *Salerno* pójdzie, i tam będzie oczekiwało dalszego dla siebie przeznaczenia. 3) Dnia 23 obejmą *Neapol* wszystkie jego porty i warownie. Wszystkie inne miejsca warowne wewnątrz granic całego Królestwa, *Scilla*, *Amanda*, *Reggio*, *Brindisi*, *Manfredonia*, &c. z całą artylleryą, zasobami, składami, i zapasami wojennymi wszelkiego rodzaju, wojskom sprzymierzonym również wydane zostaną. 4) Po objęciu *Neapolu* nastąpi oddanie całego królestwa wojskom sprzymierzonym.

Tak więc, mądre rozporządzenia F. M. L. Barona *Bianchi*, i niewychwalone mężstwo wojsk cesarsko królewskich, w sześciu tygodniach, zakończyły wojnę, wszczętą przez wiarołomnego *Murata*, i przywłaszczony tron jego obaliły.

Oprócz tych doniesień o działaniach wojennych, jeszcze taż gazeta donosi ze *Włoch*: „Oyciec ś. d. 10 maja do *Savony* przybył, gdzie w kościele katedralnym dopełnił aktu koronacji Najswiętszej Panny; a d. 12 do *Genui* powrócił. Dnia 11 powrócił także z *Savony* do *Genui* Król Sardyński, a dnia następnego z całym dworem do *Alexandryi* wyjechał. Królowa *Hetruryi* również do *Genui* powróciła: a Xiężna *Wallii*, małżonka Xięcia Rejenta Angielskiego, z tegoż miasta udała się do *Medyolanu* — Eskadra angielska, z 8miu okrętów liniowych i z mniejszych, którą z *Anglii* przyszedłszy, przed *Genua* kotwicę zarzuciła, w nocy z 12go na 13ty, pod żagle wyszła, ku *Neapolowi* kierunek biorąc — Z *Pizy* do *Genui* przybiegł dnia 11 goniec; miał on przywieźć, do Oycy ś. od Junty rządzącej zaproszenie, aby do państw swoich, od nieprzyjaciela już oswobodzonych, powracać raczył — Konsul sycylijski w *Liwnie*, na mieszkaniu swoim, w pośród okrzyków i oklasków ludu, zawiesił sycylijskie herby — Wieczorem dnia 11 maja Królewic Sycylijski, Xiążę *Leopold*, z *Wiednia* do *Floreny* przybył, i wysiadł w pałacu *Pitti*, gdzie przez W. Xięcia był przyjęty: w nocy na 13 wyjechał do *Rzymu*, w celu udania się z wojskami austriackimi do *Neapolu*, dokąd też, Król *Ferdynand*, oyciec jego, z *Sycylii* má przybydź — Codzień prawie przez *Florenyą* prowadzą jeńców neapolitańskich — Podług doniesień z *Genui* pod d. 17 maja, Oyciec ś. wkrótce do stolicy swojej má wyjechać. Wysłał on kardynała *Liitta* do *Medyolanu*, dla złożenia powinszowania Arcy Xięciu *Janowi* — Wieczorem dnia 11 maja Król sardyński do

Turyń powrócił. Wiele dóbr krajowych i kościelnych przeznaczył on na sprzedanie, w celu zgromadzenia summ potrzebnych na koszta wojenne.

S A X O N I I A.

Gazeta berlińska, donosi z Drezna, pod 29 maja: „N. Król Jmć Saski, spodziewany jest na d. 7 czerwca do stolicy swojej, i założy zwyczajną rezydencyą swoją letnią w Pillnitz, gdzie wszystko już przygotowano na jego przyjęcie. Tymczasowe Królewsko pruskie Wielkorządztwo zda w tym tygodniu sprawowanie rządów mianowaney od Króla komisji, która się składa z ministrów Hrabiego *Hohenthal* i v. *Globig*, (którzy z Wiednia powrócili) i tajnego Radzcy *Gutschmidt*. Do dnia 5 czerwca ustąpią obce wojska z pozostałej części królestwa.

Urządzenia te są skutkiem traktatu pokoju, między NN. Królem saskim i Królem pruskim, który w Wiedniu, d. 18 t. m. zawarty i podpisany, dnia zaś 21 tamże ratyfikowany, a przez rząd pruski ogłoszony tu został. Stosownie do tego traktatu we 25 art. przez obu stronnych pełnomocników, Hrabiego *Schulenburg* i Barona *Globig* ze strony saskiej, a Xięcia *Hardenberga* i Barona *Humboldta*, z pruskiej, zawartego. Król saski imieniem swoim i następców swoich, odstępuje na wieczne czasy od królestwa saskiego prowincye, powiaty i terytorya lub części ich na rzecz Króla pruskiego. Pomienione prowincye i powiaty przybierają imię Xięstwa Saskiego. N. Król pruski dodaje do tytułu swego tytuł Xięcia Saskiego, Landgrafa Turyngii, Margrabiego obu Luzacyi i Hrabiego na Hennebergu.

N. Król Saski zatrzymuje nadal tytuły: Margrabiego wyższej Luzacyi, Landgrafa Turyngii i Hrabiego na Hennebergu. — Z téj części Saxonii, która nie odchodzi do Pruss, wojska pruskie w przeciągu 14 dni, od dnia ratyfikacyi traktatu, ustąpią; a administracya oddana będzie urzędowi saskim. — Co się tyczy wojska, przyjęto za zasadę, że prości żołnierze, podoficerowie i wszystkie osoby wojskowe, które nie mają stopnia oficerskiego, mają się dostać rządowi, pod którym się znajdują miejsce ich urodzenia. Oficerowie &c. mają wolność obierania, do której ze dwóch służb należeć zechcą. — Długi zaciągnięte przez prowincye &c. spadają całkowicie na ten rząd, do którego prowincye te &c. należeć będą. — Obowiązki przyjęte przez centralną Kommissyą podatków, na potrzeby i służbę królestwa saskiego, są obustronnie zabezpieczone, i przez obydwa rządy uskutecznione być mają. — Bilety skarbowe, przyjęte będą przez Króla pruskiego do tych długów krajowych, które należą do przypadłych dla niego prowincyy. — Król pruski przyrzeka, wszystko to, cokolwiek się tyczy własności i interesu obu stronnych poddanych, podług nayliberalniejszych zasad urządzić. Sciąga się to szczególnie do osób, które w obu oddziałach posiadłości swe mają, do handlu miasta Lipska &c., mieszkańcom ma być wolno wynosić się bez żadnej opłaty z jednego terytoryum do drugiego. Wyznaczona spólna Kommissya ma się zatrudnić powyższemi przedmiotami i, naydalej we trzy miesiące, dzieło to ukończyć. — Pośrednictwo Austrii, od obu stron przyjęte będzie. — Prussy dostarczą dla Saxonii, co rok 150,000 centnarów soli, za mierną wyznaczyć się mającą cenę. Ilość ta podwyższoną być może do 250,000 centnarów. — Król Saski wolny jest od wszelkich obowiązków względem konwencyi Bajonńskiej, &c.

Razem z tymże traktatem ukazało się oświadczenie Króla saskiego, datowane z Laxenburga pod 22 maja, do mieszkańców odstąpioney części królestwa Saskiego, w którym ich uwiadamia, że zgodził się na odstąpienie téj części dziedzicznych krajów swoich, jak o nich na kongressie wiedeńskim postanowiono. W oświadczeniu tém uwalnia Król saski poddanych i żołnierzy, należących do prowincyy odstąpionych, od przysięgi i obowiązków względem osoby i domu swego, a zaleca wierność i posłuszeństwo dla nowego Pana.

Daléy donosi taż gazeta, że Król Jmć Pruski wydał już Patent swóy względem zajęcia w posiadłość przypadający mu części królestwa saskiego. W patencie tym oznaczone są dokładnie prowincye, powiaty, granice etc., oraz oświadczone, iżby orły pruskie na granicach postawione, herby pruskie przybite, a hołd poddaństwa przez Ministra Stanu Barona *Reck* był przyjęty. Mieszkańcom wszelka opieka jest zapewniona. Urzędnicy zostają na swoich miejscach, każdy zachowuje właściwe sobie przywileje, konstytucya stanów utrzymana, i z powszechną konstytucyą, którą wszystkie kraje pruskie otrzymają, połączoną będzie.

Nakoniec postanowieniem jest Królewsko - Pruskiego Wielkorządztwa Xięstwa Saskiego, iż, prócz służby wojskowej, wszyscy mężczyźni, którzy mają 20 lat wieku, pruską narodową kokardę nosić powinni.

A N G E L I A.

Gazeta Korrespondenta hamburskiego, zawiera z Londynu, pod 23 maja, co następuje: „Emigracya we Francyi trwa ciągle; codziennie tu wiele cywilnych i wojskowych od brzegów francuzkich przybywa. Ostatni udają się do Króla francuzkiego do Gandawy.

N. Królowa Jéymosc skończyła w poniedziałek 71 rok wieku. Nie był w prawdzie zapowiedziany zjazd u Dworu, ale liczba przybyłych do pałacu, dla złożenia powinszowań, była nader wielka. — Dzisiejsza gazeta nadworna zawiera powszechne przebaczenie dla wszystkich zbiegów angielskich. — Admiralicya otrzymała wczorą, przez telegraf z Portsmouth, następującą wiadomość: „Kapitan korwety *Cephalus*, przybył w téj chwili, od brzegów francuzkich. W całej Vendey powstanie.” — Podług innych wiadomości w jednym tym departamencie, liczba uzbrojonych ma wynosić więcej 50,000 ludzi, którym dowodzą Jenerałowie *Oleron* i *Charette*, a biała królewska chorągiew na całym po-brzeżu zachodniem powiewa. — List z Bajony pod d. 13 t. m. donosi, że 18,000 Anglików ma wylądować pod Pireneami zachodniemi, dla łącznego działania ze 14,000 Hiszpanów i 30,000 Portugalczyków.

Wczorą podane zostało w obu Izbach parlamentowych następujące poselstwo Xięcia Rejenta:

Jérzy, Xiążę Rejent. Jego Królewiczowska Mość, uznał za przyzwoitą uwiadomić Izbę, iż, z powodu nie dawno zaszłych we Francyi wypadków, które się wprost sprzeciwiają traktatowi, w celu utrzymania pokoju Europy, w Paryżu w roku przeszłym zawartemu, za potrzebną sądził, że Sprzymierzeńcami swoimi weyjdź w takie związki i takie przedsięwziąć kroki, jakich okoliczności terażniejszy przeciwko powszechnemu nieprzyjacielowi wymagają, dla zapobieżenia odnowieniu środków, które nie mogą mieć innego zamiaru, tylko zburzenie wolności i pokoju Europy. Jego Królewiczowska Mość, pokłada zupełną ufność w obu Izbach, iż wspierać go będą w tych przedsięwzięciach, które on ze sprzymierzeńcami swoimi w ważném tém przesileniu za potrzebne uzna. Jego Królewiczowska Mość rozkazał, iżby kopie zawartych przez niego ze Sprzymierzonymi układów, nie zwłócznie Izbie podane zostały.

Urzędowe pisma, które Parlamentowi dnia wczorajszego wieczorem podane były, są następujące: Nayprzód dwa listy od ministra *Caulaincourt* do Lorda *Castlereagh*, obydwa d. 4 kwietnia z Paryża datowane, w których on wyraża, że jest myślą Bonapartego stosować się zupełnie do warunków pokoju paryżkiego. Na co Lord *Castlereagh* dał odpowiedź następującą.

Londyn d. 8 kwietnia:

Miałem honor odebrać od JW. Pana dwa listy, i w jednym z nich list do Jego Królewiczowskiej Mości, Xięcia Rejenta. Powinienem donieść JW. P. że Xiążę Rejent odmówił przyjęcia zapisanego do niego listu, razem też wydał rozkaz, przesłać listy przez JWP. do mnie zapisane do Wiednia, dla wiadomości i rozważenia zebranych tam sprzymierzonych Monarchów i pełnomocników. Jestem &c. — Między temi pismami następuje list Lorda *Clancarty* z Wiednia, w którym donosi, że tam

przyszedł list od *Bonaparte*go do N. Cesarza Jmci austriackiego, i że oddany został *Xięciu Metternichowi*, dla odpieczętowania w przytomności zebranych pełnomocników mocarstw sprzymierzonych. *Bonaparte* oświadczył w nim także chęć pokoju i dotrzymanie traktatu paryskiego; ale postanowiono jednomyślnie, na ten list nie dać żadnej odpowiedzi.

Daléj następuje traktat subsydjalny, przez który *Brytania W.* obowiązuje się, 5 milionów f. s., Sprzymierzonym w oznaczonych terminach wypłacić.

Daléj następują szczególne traktaty przymierza *Brytanii W.* z *Rossją* i *Prussami*, na zasadach traktatu wiedeńskiego pod 25 marca, oparte.

Lord *Liverpool* uczynił wniesienie, iżby to poselstwo nazajutrz do rozwagi wzięte było. Lord *Grey* zapytał, czyli teraz kray nasz rzeczywiście jest w pokoju, czyli w wojnie? Zalił się też razem, że układy, przez J. Królewiczowską Mość ze Sprzymierzonymi zawarte, jeszcze nie zostały podane. Lord *Liverpool*: Właśnie miałem złożyć kopie układów z należącymi do nich dokumentami. (Tu podał Lord *Liverpool* wyżej pomienione papiery.) Spodziewam się, że Izba poweźmie z pism tych dokładną wiadomość o teraźniejszych stosunkach. Na uczynione przez ślachtetnego Lorda zapytanie, powiem tylko, że rzeczywiste działania oraz nieprzyjacielskie kroki, jako to: wydanie kaprom patentów lub napadnienie, jeszcze nie nastąpiły; ale winniem oświadczyć, iż poselstwo to Izbie jest podane w tym względzie, że się rozpoczną kroki nieprzyjacielskie, jak tylko potrzeba tego wymagać będzie. Poselstwo to uważane być powinno za Poselstwo o wojnie, i jeżeli Poselstwo niniejsze dnia jutrzejszego Izba przymie, zgodzi się tém samém na rozpoczęcie kroków nieprzyjacielskich. Wniesienie Lorda *Liverpool* przyjęte zostało.

Lord *Darnley* rzekł dnia 19go w Izbie wyższej: Wydane zostało od *Ludwika XVIII* oświadczenie, w którym przywrócenie *Burbanów*, za główny cel wojny położono. Oświadczenie to, tak jest napisane, iż wnosić należy, że otrzymało potwierdzenie Sprzymierzonych. Zycząc sobie powziąć wiadomość: czyli Rząd *Brytanii W.* do tego oświadczenia przystąpił, czyli innym jakim sposobem upoważnił. Lord *Liverpool*: Rząd *Brytanii W.* nie może być w żaden sposób pociągnięty do odpowiedzialności za działania obcego rządu. *Margrabia Buckingham* żądał, iżby oświadczenie *Ludwika XVIII* Izbie podane było. Lord *Darnley* uczynił do tego wniesienie, które 59 głosami przeciwko 28 odrzucone zostało.

P R U S S Y.

Podług gazety ryńskiej, *Zuschauer*, dnia 23 maja połowy pocztamt królewski po południu wyszedł z *Berlina* do wojska. — Listy z *Leodyum* zapewniają, że cała piechota saska rozbrojona i natychmiast do *Geldryi* odesłana zostanie. Przeciwnie jazda saska, dla waleczności swojej i prawdziwie niemieckiego sposobu myślenia, do wyprawy teraźniejszej należeć będzie.

Gazeta berlińska, donosi z *Berlina*, pod 3 czerwca, że N. Król Pruski, po ośmiomiesięcznym pobycie w *Wiedniu*, d. 30 maja, wieczorem o godzinie 7 przybył do *Berlina*, i udał się natychmiast do *Charlottenburga*, gdzie od N. rodziny swojej był oczekiwany. — Nazajutrz, d. 31 maja, odbyła się wielka parada wojskowa: rozdawano dla tutéjszój załogi w części nowe chorągwie, w części wierzchołki drzew, z żelaznymi krzyżami i wstęgami znaku honorowego ozdobione. Uroczystość ta odbywała się na placu parady w *zwierzyńcu*, N. Król sam pierwszy przybijał do chorągwi etc. Około południa powrócił Król do *Charlottenburga*, gdzie był obiad familijny. — D. 1 czerwca odbyła się w *Potsdamie* wielka parada wojskowa. — Dnia wczorajszego dawał N. Król Jmć w zamku tutéjszym wielki obiad dla wojskowych, znajdowali się także na nim Brygadyerowie i Sztabs oficerowie korpusu, który dziś wychodzi.

Przybyli tu: *Xiążę Károł meklenburski* ze *Stralitza*; Minister stanu i wojny, Jenerał major v. *Boyen*, i austriacki poseł *Hrabia Zichi*, z *Wiednia*; Królewski minister stanu *Baron Jacoby Klöst*, z *Lipska*.

N I E M C Y.

Podług gazety wiedeńskiej, *Oesterreichischer Beobachter*: Królewic *Bawarski*, d. 20 maja z *Monachium* do *Wittzburga* wyjechał, udając się do wojska bawarskiego — Do *Bambergi* wkrótce jest spodziewany Wódz naczelny wojsk Rossyjskich, *Hrabia Barclay de Tolly* — W. *Xiążę Badeński*, d. 20 maja, do górnych wyjechał prowincyj, dla widzenia korpusu wojsk swoich, stojących w *Mühlhausen*, niżej *Bazylei* — D. 20 maja austriacki regiment huzarów *Arcy Xięcia Józefa* z lewego brzegu *Renu* do *Manheimu* przeszedł, i w górę *Renu* pociągnął. — D. 21 była w *Manheimie* pogłoska, że główna kwatera *Monarchów* sprzymierzonych tam przybędzie — Z *Manheimu* pod d. 23 maja donoszą: „Jutro główna kwatera *Feldmarszałka Xięcia Schwarzenberga* do *Heidelberga* przybędzie.”

Podług *Korrespondenta hamburskiego*, od brzegów *Menu* d. 24 maja: Pierwsza kolumna wojsk Rossyjskich, pod sprawą Jenerała *Sackena* zostająca, dnia 21 do *Bayreuth* przyszła. — Prócz 20,000 wojska kontyngensu, który *Szwajcaryja* daje, wystawi jeszcze połowę tego, 15,000 ludzi rezerwy, szwajcarskiej. Również obowiązek mają wszystkie kraje sprzymierzone — *Xiążę Wrede* kwaterę swoją do *Zweibrück* przenosi — *Rossyjski Jenerał porucznik, Xiążę Richelieu*, i *Radzca stanu Polityka* do *Frankfortu* przybyli — W *Lörrach* uwięziono kupca, jako szpiega francuzkiego, i do głównej kwatery sprzymierzonych odesłano. — W *Hannowerze* *Xiążę Cumberland* ogłosił, iż, ponieważ wielka liczba młodzi dobrze wychowanej, oświadczyła ochotę wejścia do ochotników, stanowi korpus strzelców, do którego sami tylko ludzie dobrze wychowani i z pewnymi wiadomościami przyymowani być mają. — Z *Monachium* donoszą pod d. 19 maja: Lewego skrzydła wojska *Rossyjskiego*, przez *Czechy* i *Saxoniją* na *Norymbergę* idącego, pierwsza kolumna d. 17 z *Czech* weszła do palatynatu górnego; środek idzie przez *Bayreuth* do *Bambergi*; pierwsza kolumna, 7,000 ludzi licząca d. 22 do *Bayreuth* przybywa. Prawe skrzydło bierze kierunek na *Coburg*: Całe to wojsko ku *Moguncyi* ciągnie: lewe skrzydło łączy się w *Manheimie* z austriacko bawarskim wojskiem. *Rossyianie* odbywają na dzień po 6, 8 i więcej godzin drogi — Do *Emmerich* dnia 22 maja przyszedł pod eskortą wiadomy regiment gwardyi saskiej, który się w *Leodyum* był zbuntował &c.

N I D E R L A N D Y

Korrespondent hamburski, donosi z *Gandawy*, pod 19 maja: „Król Jmć, *Ludwik XVIII*, kazał wybić medal, z wizerunkiem swoim na jednej stronie, a na drugiej z napisem *Fidélité* (wierność); medal ten ma być rozdawany *Francuzom*, którzy się szczególnie będą dystygnowali w usiłowaniach, obalenia rządów przywłasczyciela. — Minister marynarki, *Hrabia Beugnot*, tu przybył. Także z *Madrytu* wczora tu przybył *Hrabia Latour du Pin*, minister pełnomocny Króla Jmci francuzkiego na kongres wiedeński i przy Królu niderlandzkim, przywiózł on nader ważne depesze z *Madrytu*.

z *Gandawy*, d. 24 maja. W liczbie wojskowych francuzkich, którzy na stronę *Ludwika* przeszli, znajduje się Jenerał *Vitri*, przyprowadził on z sobą 400 ludzi. — *Xiążę Tayllerand* w krótce jest z *Wiednia* tu spodziewany. Jako pierwszy minister będzie on miał prezydencją w królewskiej Radzie Stanu.

Od brzegów dolnego *Renu*, pod 23 maja donoszą: Wiele oficyalistów, którzy się przy wojsku na granicach francuzkich znajdują, żony swe nie dawno z *Akwigranu* (*Aix la Chapelle*, *Aachen*) do siebie sprowadzili: gdyż pewni być mają, że rozpoczęcie działań nie-

DODATEK

przyjacielskich jeszcze jest dalekie. — Jenerał *Vandamme*, równie, jak *Ney*, przez *Napoléona* od wojska odwołany został, i do dóbr swoich na wygnanie poszedł. D. 19 Jenerał *Hrabia Lobau* objął dowództwo po *Vandammie*. — Mówią, że stolica wielkorządztwa naszego z *Akwisgranu* do *Kolonii* przeniesiona zostanie, dokąd też Jenerał *Dobschütz* pierwsi się ma udać. — Czytamy z *Gandawy* pod 24 maja: Dnia 17 zaszła mała utarczka między przedpocztami, powyżej *Mouscron*, na samych prawie granicy. Konni strzelcy francuzcy i 20 ludzi piechoty poza domami się zasadzili: a gdy placówka, 6 huzarów hannowerskich, ku nim się zbliżyła, strzelili do niej; jednego huzara śmiertelnie ranili, a jednemu kaszkiet przestrelili. Wnet huzarowie z pistoletów do nich strzelili i jednego ranił. — W wielu gazetach umieszczony list *Marmonta* do *Caulaincourt* jest zmyślony. — Król Jmć *Ludwik XVIII*, kapitana z batalionu *verdenskiego*, (hannoverana) orderem *Lilii* ozdobił. — Piszą z *Bruxelli* pod 25 maja: Wojska angielskie, które się w *Aikmer* znajdują, odebrały rozkaz, udania się do korpusu *Xciii Wellingtona*. — Xżna *Angouleme* spodziewana jest z *Anglii* do *Gandawy*. — Główna kwatera Xiecia *Blüchera*, przechodzi z *Namur* do *Dinant*. — Rozumieją, że przed 15 czerwca nie rozpoczną się działania nieprzyjacielskie. — Główna kwatera francuzka jest w *Avesnes*. — *Lille* i *Dunkierka*, za wierność i przywiązanie swoje do Króla, ogłoszone są przez *Bonapartego* za będące w stanie buntu. — Nie otrzymaliśmy dokładniejszych wiadomości, o pogłosce, że w *Gandawie* spisek miał wybuchnąć. — Piszą z *Akwisgranu*, pod 20 maja: Znajdują się teraz u nas dwaj marszałkowie, Xiecia *Raguzy* (*Marmont*) i Xiecia *Belluno* (*Victor*); mówią, że oni mają tu oczekiwać właściwego czasu używania kąpieli. Zostają jednak z licznymi orszakami swymi pod czynnym okiem policyi, gdyż ci nawet *Francuzi*, którzy się za przywiązanych do *Burbonów* udają, za nie zupełnie bezpiecznych są mianowani. — Z twierdzy *Julia* wszyscy *Francuzi* zostali wygnani. — Przepisy policyjne względem obcych i wizowania pasportów, w całym W. Xieństwie dolnego *Renu*, a szczególniej na granicy ściśle są przestrzegane. Podeyrzani pod straż policyi oddawani, a nielegitymowani należyście, na powrót odprawiani być mają.

Podług gazety wiedeńskiej (*Oester. Beob.*) Roboty w porcie *Antwerpii* kończone być mają: koszt na nie wyrachowane są 250,000 fr.

FRANCYA.

Gazeta rzyńska, *Zuschauer*, donosi od granic francuzkich, pod d. 20 maja: „Powrót *Lucyana Bonapartego* uważany jest w *Paryżu* za rzecz wielkiej wagi. Zaraz po jego przybyciu, znacznie się kurt papierów podniósł. — Warownie około *Paryża* rzeczywiście coraz się znaczniejszymi stają, i nie mogą być lekceważone. Wielu rozumie i spodziewa się, że nakoniec, kiedy *Bonaparte* zmuszony będzie, stanąć na czele wojska, lepsza partya niebawem górę weźmie; chybaby rewolucjonisci, wążąc wszystko dla utrzymania bytu swego, wzniecili nanowem wszelkie bezprawia rewolucyjne. *Paryż* zagrożony jest prawdziwem niebezpieczeństwem zbuznienia. Żołnierze liniowi, wierni stronnicy *Bonapartego*, uważają wszelki majątek obywatelski za swoje własność, i postępują wszędy samowolnie z największą dzikością; wielu mieszkańców miejskich i wieśniaków stanęło zbrojnie przeciwko nim w różnych okolicach; jeżeli wojskowi górę wezmą, nie będzie końca zniszczeniu. — Podług wszystkich doniesień odprawi się majowe pole dnia 26; jakie zaś skutki ztąd wynikną, nie można jeszcze przewidzieć. Wstrzymane dotąd uderzenie wojsk sprzymierzonych, ma rzeczywiście ztąd pochodzić, iż chcą wprzód oczekiwać wypadków tego zgromadzenia, które terazniejszemu położeniu *Francyi* pewnie inny kierunek nadadzą.”

Gazeta berlińska zawiera między doniesieniami z *Francyi* do d. 22 maja: „Niespokojności i poruszenia za sprawą Króla i *Burbonów* trwają ciągle w *Paryżu*, a po departamentach, coraz się powiększają. — D. 13 t. m., wieczorem o godzinie 11, rozrzuciło kilku ludzi w *Palais-Royal* pismo polotne, pod tytułem: *cri d'alarme*; zawierało się w niem między innemi, wezwanie do zamordowania *Bonapartego*. Dwóch z tych ludzi poymano i uwięziono. Jeden jest synem znajomego Xiegarza *Le Normant*, a drugi należącym do redakcyi gazety *Journal de l'Empire*. Obadwaj oddani pod sąd kryminalny. (Powiedają, że się usprawiedliwili.) — Dnia 17, rano o godzinie 4tej, poymano kilku ludzi, przybijających odezwy w imieniu *Hrabiego de Lille*. — Środki, jakie *Bonaparte* przedsiębierze w *Paryżu* i jego okolicach, dowodzą, iż on miastu temu nieufa, i uważa je za nieprzyjacielskie. Warownie wystawione są równie przeciwko mieszkańcom miasta, jak i od napadu zewnątrz. Rozumieją, iż warownie te do d. 10 czerwca do tego doprowadzone zostaną, iż działa na nie zatoczyć można będzie. Przeznaczono do tych warowni 400 dział z *Vincennes*, i mocno są opaladowane. 500 oficerów ćwiczyć muszą w rozbiciu bronią skonfederowanych z przedmieść. Na uzbrojenie ich wzięto z *Vincennes* 50,000 karabinów, a Jenerał *Darricau* jest ich dowódcą. Ze 20 okrętów linowych bierze *Bonaparte* 1,500 większych i mniejszych dział, dla obrony *Paryża* i granic. Każda stacya pocztowa musi dać parę najlepszych koni i postylionów, dla przewiezienia tych dział na miejsce przeznaczone. *Bonaparte* zakłada także kanał do zalania wodą w okolicach *St. Denis*. — W południowej *Francyi* duch ludu jest zupełnie za Królem. Nie ma dnia, w którymby nieprzychodziło do kłótni między żołnierzami, a obywatelami. Wszyscy uczciwi mieszkańcy sprzyjają Królowi. *Marsylja* odznacza się swoim rojalizmem. Teatry od dawna już tam są zamknięte. W *Lunel* i *Arles* były porażenia, które ledwo usmierzyć się udało. W *Tuluzie* mała tylko część jest za *Bonapartem*; toż samo w *Bajonie* i *Bordeaux*, gdzie oficerom epolety porzymano. W *Marsylii* pozamykano kawiarnie, zbieranie się po ulicach zabronione zostało. Na zachęcających do dezercyi karę śmierci ustanowiono: gdyż z 15go regimentu więcej 500 ludzi uciekło. &c. — *Monitor* zawiera wyrok *Bonapartego* przeciwko królewskim ochotnikom w południowej *Francyi* którzy z Xieciem *Angouleme* walczyli, i zajętymi byli kapitulacją (wyrok ten nowem jest naruszeniem.) Mają być rozbrojeni, rozwiązani, do nowej służby wzięci, i do głównych zakładów rekruckich odesłani; dobrowolne ofiary, z koni, pieniędzy, połączków Xieciu *Angouleme* oświadczone, teraz uścić są zmuszeni. — Z powodu majowego pola zebrał *Bonaparte* wielką część wojska do *Paryża*. — P. *Menneville* (podług innych *Menneval*) z *Wiednia* do *Paryża* przybył, i miał długą audyencyą u *Bonapartego*. — *Lucyan* pojednał się zupełnie z bratem swoim, chociaż dawniej namiętnie oświadczał, że do zasad jego nigdy nie przystąpi. D. 17 znajdował się on na Radzie stanu w mundurze gwardyi narodowej. Domyślają się, że on był już w porozumieniu z bratem swoim, gdy ten na *Elbie* siedział, i że wszystkie komunikacye *Bonapartego* z *Francją*, za jego pomocą szły przez *Anglię*, gdzie *Lucyan* wielkie ma związki — *Carnot* mianowany jest wielkim urzędnikiem legii honorowej. — Marszałek *Grouchy* dowodzić będzie rezerwą kawalerii wojska północnego, a Jenerał *Pajol* kawalerją lekką.”

i S. p. W. Jmć Pani *Justyna* z *Górskich*, *Szłykowska*, *Sowietnikowa* *Nadworna*, przy swym nieodżałowanym z tego świata zeyściu, oprócz dostatniej garderoby na ubogich zapisanej, osobno rubli srebrnych

tysiąc, bidę i niedostatek cierpiącym osobom rozdzielić przeznaczyła; do skutecznego tych hojnych a rzadką ludzkością dyktowanych zamiarów, wezwani wolą jęj ostateczną Exekutorowie, po złożeniu od rodziny z najsłachetniejszą powolnością wyzdestynowaną 1,000 r. s. summy; nie znajdując łatwego środka, jakby w rozdaniu téj jałmużny ustrzedz się wszelkiego uchybienia, całą sumę podzielili na sched czyli biletów sto dwadzieścia, od ceny 15, 10 i 5, rublowej; a komu z biednych jaka porcja dostaćby się powinna, oddali to do uwagi i uznania Towarzystwa Dobroczynności Wileńskiej. W tym czci godnym naratunek cierpiący między poświęconym przybytku, Sesyonalnie rozbrano w stosunku do pewnych ciągłych wiadomości swoich, jaki jest stan i liczba mieszczliwszych, i wedle tego Towarzystwo Dobroczynności rozpisano assygnacye, kto za onymi swą dźwignią ma odebrać; na rozdział téj summy ogłoszony był dzień 15-ty junii o godzinie wyznaczony. Exekutorowie przybywszy na ratusz w przytomności Burmistrza pierwszego, W. IP. Getza, od Magistratu miasta guberskiego Wilna, za świadka temu aktowi urzędownie delegowanego, przychodzącym osobom, wedle assygnacji jaką kto od Dobroczynności przyniósł, wypłacili; i co komu było przeznaczonym rozдали. Dzień 15-ty junii 1815, policzać Publiczność Wileńska może za anniwersarz odświeżający uczczenie cnot i dobroci, nadto zawczasie z żalem męża, Familii i powszechnym zeszłej Sowietnikowej Szłykowowej; w tém to dla jęj cieniów pełnym dniu chluby, ileż to familii i poszczegółowych osób o jutrzejszym kęsie chleba rozpaczających, niespodzianym opatrzeniem obdarzonych, podniosło ducha swego ze dna gorczy i smutku do uśmiechających się nadziei siebie i drobnęj dziatwy przeżywienia na czas jakiś! Ich uniesione uczucia, ten tylko objąć jest zdolnym, kto albo sam ostatnią nędzę wycierpiał; albo był podobnym zeszłej Sowietnikowej Szłykowowej pocieszycielem cierpiących, od głodu i śmierci uratowanych, westchnienia dobyły się zapewne do przybytku Najwyższego Pana, gdzie cnotliwa Jałmużnica odbiera zapłatę swym dobrym uczynkom odpowiednią, a paktem Ewangelii zatwierdzoną. Oby! sprawy zmarłych były przykładem dla żyjących!

2. Imperatorski Pocztamt Litewski ogłasza, iż na drugą połowę teraźniejszego roku 1815, i na pierwszą połowę następującego roku potrzebuje dostarczenia drzewa opałowego, od 600 do 800 sążni je-dnopolanowych, trzy arszynowych, i w tym celu wzywa życzących podjąć się takowego dostarczenia, z dostatecznymi ewikcyami, dla licytacji i zawarcia kontraktu, aby chcieli przybywać do pomienionego Pocztamtu w terminach dnia 18, 22 i 25 teraźniejszego miesiąca czerwca.

2. W Kommissyi Wileńskiego Prowiantskiego Depo odbywać się będzie licytacja na dostarczenie do magazynów, w Guberniach Wileńskiej i Grodzieńskiej prowiantu, i w tym celu wszyscy, chcący podjąć się takowego dostarczenia, mogą przybywać sami, albo przez Plenipotentów, z dostatecznymi ewikcyami do pomienionej Kommissyi, dla licytacji, od dnia 5-go teraźniejszego miesiąca do 20-go, ostatecznego terminu licytacji. Dnia 1 czerwca 1815 roku w Wilnie Członek Kommissyi, VII klasy.

Sluczański.

2. Od Rządu Gubeńskiego Wileńskiego czyni się ogłoszenie, iżby Sukcessorowie przegłych i zranionych w czasie przeszłej francuskiej kampanii, służących w półku kurlandzkim dragonskim oficerów, sztabu kapitanów, Bazylego Karola syna Sałohuba, Pietra Jana syna Wazdakina, i Jerzego Bergholca, uczynili odezwę do pomienionego półku przez Rząd Guberski z dowodami o pokrewieństwie i gdzie mieszkają; po czym utrzymywane w tym półku pieniądze, a zmarłym należne, odesłane zostaną do ich Sukcessorów za rozliczeniem się z półkiem. Dnia 25 maja 1815 roku. Sowietnik Sulzenko-Sekretarz Dmitrewski.

2. Sąd taxatorsko Exdywizorski na rozdział masy majątku JW. Bagmewskiego dla jego wierzycieli w Dobrach Krzeszyszkach w Powiecie Wileńskim położonych ustanowiony ogłasza: iż w dniu 10 junii bieżącego roku w ogólnych obiektach Sprawy konkursowej oczewisty swoy wyrok z promulgacji, i o tym interesowanych zawiadamia. Datt w Kieczemiszkach, 1815 maja 29 dnia. Józef Chłopicki Ziem: Ptu Kowien: i Exdywizor Prezydent. Jan Narbut Sedzis Ziem: Szawel: Exdywizor. Michał Kuszelewski Ziem: Ptu. Wilkomir: Pisarz Exdywizor.

2. Dobra dziedziczne JW. Stanisława Ciechanowickiego Marszałka Czarusow. Ozierec zwane w Powiecie Dziśnieńskim Gubernij Młńskiej w odległości od miast Wilna mil 28. Dziuny mil 5 i Głębokiego mil 2 sytuowane z folwarkami Zalesiem i Czaronką, w południowych obrębach blisko od siebie położonych w najlepszej sytuacji, w których ogólnie domów włościańskich dwieście z oddziałem i do czterechset wiek Ziemi, a na niej nie mała obszerność lasów, na wszelkie potrzeby do użycia zdalnych znajduje się. Są determinowane do wyprzedania. — Życzący nabyć ogólnie lub częściami, mogą w każdym czasie powyższą informację z map i Jawentarzów, o obszerności sytuacji i jutrach, oraz o cenie ostatecznej, u samego Aktora w dobrach Kuzmanowicz w Poście Młńskim sytuowanych, lub u Plenipotentu Komornika Lisowskiego w Poście Młńskim w majątności Rakowie, czyli w ależeczności w Boczekowie, w Poście Lepelskim u zarządcy tego tam Regenta Łapickiego.

9. Kapituła Wileńska mając Dekretem Exdywizorskim w Dobrach Tryszkach w Powiecie Szawelskim roku 1811 ferowanym, wydzieloną schedę gruntu o romego, sianożętego i lasu do budowy zdalnego w ogule wiek 10 morgów 6 gó, oraz z dwoma siedzibami włościańskimi, przedsięwzięła schedę taką dla odległej od innych dóbr, a tym samym niedogodnej pozycyi oddawać, a sumę z onej podnieść. Więć, jeżeliby kto życzył sobie nabyć pomienioną schedę raczy zgłosić się do jeneralnego Kapituły Prokuratora w Mieście Wileńskim przebywającego pod Nrem 143 na Zaukowey ulicy — X. Szymon Porazinski Kanonik Koadjutor Wileński jeneralny Prokurator Kapituły.

3. W dniu 19 maja 1815 Roku podane zostało obwieszczenie na Exdywizy majątku zeszłego Gayla w mieście Birzach, a to skutkiem zyskanej Remissy w Ziem: Opit: w Roku 1817 na skutek zyskanych dekretów odkładowych w Ru 1808 9bra 15. w 1814 8bra 25 — Ze od daty podanego obwieszczenia za Niedziel 4 Urzędową Remissą i obwieszczeniem zacięci do miasta Brz ziadą we wszystkich Dekret Remissyyny wyeksekują, przez to ogłoszenie dać wszystkim Kredytorom wiedzieć, i na ten cel przez gazetę awizuje się.

2. W roku 1815 7bra 30 wydane zostało Szymchle Szymchowiczowi, z Magistratu Wileńskiego i Sądą Głg Departamentu cywilnego, o swobodności domu niżej podpisanego w mieście Wileńskim pod Nrem 289 świadectwo, które znajduje się w rękę Star. Izraela Percowicza Klaczki, lecz gdy przez rezolucyę Sądu Głg Departamentu Cywilnego w roku 1815 febr. 25 za Nrem 724 nastąpiła, o wydobycie onęj z ręk Klaczki, zaleconym zostało wiedzieć się w Sądzie właściwym, o co już i proceder w Ziemstwie Wileńskim rozpoczęty został, ztym, ażeby pomieniony Klaczko świadectwa takowego nie użył do jakowego zakładu, ostrzeżę się tak Publiczność, jako też wszystkie władze Rządowe, iż niżej podpisany rozpoczynając process, nie chce ażeby dom onęj był w zakładzie za Izraelem Percowiczem Klaczko. Szymcho Szymchowicz Kae-nelbaum.

x. W imieniu małoletniej Xieźniczki Stefanii Córki Dominika, Radziwiłłowskiej pod Rządem Opieki Należycej Jego Imperatorskiej Mości wolą ustanowionej zostającej i w imieniu Plenipotenta teyże Opieki Jana Chodźki Prezydenta Sądu Głównego Departamentu zgo Gubernii Mińskiej czyni się najsolenniejsze przed całą Publicznością oświadczenie z następnego powodu — Wiadomo jest prawie poszczególnie każdemu że od Roku 1812 dobra Radziwiłłowskie zeszłego Xiecia Dominika Nieswizkiego i Olyckiego Ordynata z racyi leżącego na onych długu Skarbowi Monarszemu zawinionego i nie płaconia onego w ratach opisanych uległy Sekwestrowi i dochody z onych pod wiedzą Skarbową zostawiały: że w Roku 1813 też dobra po niezwróceniu się zeszłego Xiecia do Kraju na termin oznaczony zostały za skonfiskowane ogłoszone, i że w ostatku Oycowska najlepszego Monarchy litość zwróciła one prawey Sukcesorce i przez osobną ustanowioną Komisją ułatwić środki do dzwignięcia tey masy z nieładu i zamentu raczyło; tym powodem, ażeby wszystko co się masy tych dóbr tycze było rychło i dostatecznie wyjaśnionym, aby z realnemi Kredytarami mogło być otworzone traktowanie, aby nadać ruch należny Interessom zupełnie prawie zamartwiałym. Opieka poruczając mnie w osobach swych działanie z obowiązka poszczególniejszy przyjąć niezwłocznie Archivum Masy Radziwiłłowskiej w Nieswizu lokowane, zacząć od tego porządek raczy wymagał, lecz obok tego ostrożność radziła nie uchybić najmniejszej formalności, aby rzecz tyle dla domu Radziwiłłowskiego ważna obchodząca tak wielu i w różnych stosunkach Obywateli, stanowiąca spokojność i fundusze tylu rodziny, była działana z dokładnością, z publicznością i prywatną pewnością, i z tym w opinii nayskrupulatniejszy przekonaniem, że czyniona czynność masy Radziwiłłowskiej nie pragnie na czyjejkolwiek fortunę zwiększać swoje resursy, lecz owszem sprawiedliwym każdemu wymiarom dożyć do oczyszczenia własnego — W roku przeszłym 1814 w miesiącu gbrze za nadesłaniem mnie oświadczenia od Ple-nipotencyj od Opiekunów, gdy przybywałem wręczony mi obowiązek, Rząd Gubernski Miński oddając w zarządzenie moje dobra Radziwiłłowskie, co do Archivum Nieswizkiego w rezolucyi swojej zawiadomił, że te po przypadkach wojennych rozrzucone, przez wyznaczone potym osoby zostało bez Regestru (którego przy Archivum nie znaydziono) w kilkadziesiąt złożone pakach, opieczętowane pieczęciami do jednej zlokalizowane Izby, i tę podobnie opieczętowaną oddano w dozor wojennego Szpitala w tymże Zamku założonego, obok czego też Archivum Rząd Gubernski wyznaczonym przez siebie osobom kazał rejestrować, zostawić one na odpowiedzialności JW. Prezydenta Sądu Głównego Mińskiego Kamieńskiego, i przy tymże Archivum, utrzymał dotąd trwającego Archiwistę Dmochowskiego któremu i pensya, aby płaconą była postanowił — Nie obecność w kraju JW. Prezydenta Kamieńskiego byłego dóbr i interesów zeszłego Xiecia Dominika Radziwiłła pełnomocnika, i pobyt onego ciągle w Warszawie, aż do miesiąca marca roku terażniejszego nie dozwolił mnie żadnego z onym o zdanie takowego Archivum traktowania, a rzecz sama nie radziła dotykać się onego bez obecności osoby w której władaniu pełnomocnym wszystko zostawało — W nadziei wszakże wzięcia jakiegokolwiek z interesach składu, żądałem się widzieć z Archiwistą Dombrowskim i wzywając go do Mińska posłałem pod dniem 26 xbra 1814 Roku rekwizycyą, zniknął on tem czasem z Nieswizu bez przedstawienia najmniejszego o sobie wiadomości i gdzie się podział ciekawy poniżej w tym oświadczeniu do czytać się raczy. Opieka której o wszystkiem donosiłem, uznając za słuszną moją ostrożność, nie przyzwolania Archivum bez skomunikowania się z JW. Kamieńskim, tak więc co do Archivum nastąpiła kilka miesięczna zwłoka, przybycie JW. Kamieńskiego pierwszych dni marca terażniejszego Roku do Mińska otworzyło moje z onym o zdanie Archivum traktowanie — Nie żądałem nic więcej jak, aby tenże JW. Prezydent upewnomocnił od siebie zaufaną osobę do zdania Archivum, miałem prawo nie zaprzeczające żądać tego tak z wyrazów dwóch Plenipotencyj przez zeszłego Xiecia, JW. Kamieńskiego w R. 1810 7bra g. danej — Jako też z oświadczenia przez Xiecia w tymże Roku 8bra 13 dnia w Aktach Śluczkich zapisanego i w gazetach Litewskich publikowanego, w którym zawiadamia Publiczność o pełnomocnictwie wydanym przez siebie JW. Kamieńskiemu, to tylko za obowiązujące się siebie być oświadcza co przez tegoż peł-

nomoconika lub ustanowione od onego osoby działanym będzie — Lecz JW. Prezydent Kamieński nie chcąc się znać do przyjętego obowiązku, żadnego od siebie do zdania Archivum nie uczynił urządzenia donosząc mnie, że W. Chryzostom Dombrowski ponieważ jakoby był Archiwistą, on więc jeden zdawać i odpowiadać za wszystko powinien — Kiedy wyżej cytowana Rządu Gubernskiego rezolucya informowała mnie, że Archivum było zostawione na odpowiedzialności JW. Kamieńskiego, że W. Chryzostom Dombrowski działał w ówczas przy konfiskacie dóbr i Archivum, nie jako Archiwista, lecz ówszem jako Plenipotent JW. Kamieńskiego — I że Archiwistą był Dmochowski, nie mogłem tymbardziej zgodzić się na podawany projekt, przez oświadczenie w Aktach Śluczkich Mińskich zapisane znać dałem, dla czego nie przyjmując Archivum, donosiłem powtórnie otem wypadku Opiece, a tak znów co do tegoż Archivum, nowanastąpiła zwłoka — W takim nieładzie zostawiony, pozbawiony zupełnie wszelkich do objaśnienia się o interesach pomocy — Musiałem z poniesieniem kosztu znacznego na użycie wielu osób na częściowych Plenipotentów i utrzymanie licznych Kancellaryj, zbierać pojedynczo wszystko co można było, kopiować wszystkie papiery, przez pretensory składane, szukać po wszystkich nie małych Aktach śladów i dowodów, słowem w tym chaosie stanowiąc jakikolwiek porządek, i dążyć do światła którego mnie uparcie i z osobistych tylko widoków pozbawiono, tak się odbywały Mińskie i Nowogródzkie Kontrakta, odkryte z trudem największym, acz częściowie jeszcze źródła Jntret posłużyły do opłacenia każdemu z nieaprecyjnych wierzycieli Procentów, a nie którym części kapitałów, wyswietliły się resursy masy i usuwała się z opinij powszechny ta zasłona bankructwa, pod jaką ona ukryła i przed czynnością Skarbu Monarszego, i przed okiem interesowanych Obywateli starano się — Nadeszły Kontrakta Wileńskie, w miesiącu Aprilu pomiędzy zbieraniem przeze mnie materyałami miałem Kopiją tabelli debitów masy Xiecia przez JW. Zaleskiego byłego Pełnomocnika na rok 1809 sprawiony, czytając na onej, iż jeszcze masa Radziwiłłowska miała siedm milionów kilkakroć sto tysięcy złotych Polskich należnych sobie kapitałów, widziałem źródło gotowych resursów pogaszenia znacznej części interesów, oczyszczenia dóbr z pod bezcennych zastawów i temu podobnych układów, a że znaczniejsza część Debitorów składała się z obywateli Gubernij Litt. Wileń: pewny byłem ztamtąd znacznego zasilku — Przewidziałam obca ualność takowe dla masy korzystać, odmówił mnie JW. Prezydent Kamieński oddania Obligów debita wyjaśniających, które, że w Archivum Nieswizkiem złożone nie były, późniejszy przekonają dowody — I nadto w imieniu Xieźney Wdowy jako iey Plenipotent działając okrył zapozwem i arestem, upodobańszemu swym projektom Kapitały; tak więc pozbawiony wszystkiego przybyłem do Wilna bez nadziei skończenia jakiegokolwiek interesu, wszakże słuszni obywatele uznając dobrowolnie zawinione przez siebie summy, tudzież znaczne niedpłaty onych po większej części doręka JW. Kamieńskiego ukazując przytąpili że mały do układów i wyplat, przestając na kwiatkach, i tak JW. Morykoni Starosta Wilkomirski opłacił w zupełności restuiący na onym za kupno dóbr Świadomości i dalszych kapitał, JW. Tyszkiewicz Półkownik zostawiwszy u siebie trzydzieści kilka tysięcy złotych na rachunek mający się czynić, z Posesyi zastawney traktu Baranowskiego, skutkiem zawarcia na kontraktach Mińskich umowy opłacił pozostałą za nabycie Birz należność — JWW. Burba, Ropp, W. Fastowicz wyliczali w części kapitały za nabyte dobra zawinione; z tego zebrana summa posłużyła do rozliczenia tamecznych Kontraktów, do zasilenia i urzędzenia zupełnie ogłodzonych dóbr w okręgu Białostockim i na inne masie dogodne, a wrachunku przez szczegóły okazać się mające wydatki — Gdy tak zachwiana była czynność z Debitorami pewniejszemi, gorzej się dzieje z temi, którzy fundusze swoje na taxę i Ekdywizyę poświęcili. Już na 7mju Ekdywizyach asystować muszę bez dowodów, z Kopiją tylko tabelli Zaleskiego, i iezeli gdzie Sąd, na okołeczności męczącej masę nie względny, zapisze z racyi bez dowodności emisji, straty z tego wyrósł, na kim ma wskazywać następna Radziwiłłowska Komisya, niech bezstronna sądzi Publiczność. Za powrotem moim z Wilna do Mińska zawiadził się niespodzianie Archiwista Dmochowski i przyszedł się upominać o zaległą sobie pensyą na zapytanie moje gdzieby się tak długi czas od miesiąca gbra przeszłego 1814 Roku ukrywał —

Złożył własnoręczny list JW. Graffa Morawskiego Jenerala w Roku 1814 gbra 15 do siebie pisany, zaklinający go na wszystko, aby rzuciwszy Archivum i nie lekając się, iż mnie Plenipotencya wydana została przybywał jak najszybciej do Dobrego Zausza i tam się ukrywał — Donosił mnie potem, iż z Zausza powieszony został w Powiat Lidzki do folwarku Rotkiewicz W. Kazimierza Kamińskiego Sędziego i tam przez czas cały przebywać musiał, że w Roku 1813 in gbris zmuszony został do poświadczenia na proźbie jakoby wszystkie papiery kontraktowe do Archivum Nieświzkiego przyjął, lubo rzeczywiście oddawanych sobie nigdy nie miał i niema: okazał i złożył własnoręczne listy JW. Kamińskiego przy osobnych dowodach i własnym obświadczeniu przekonującym, że on, a nie W. Chryzostom Dombrowski był Archiwistą w Nieświżu — I te wszystkie okoliczności publicznie przez zapisane w Aktach Sądu Głównego Departamentu 2go Gubernii Mińskiej obświadczenie wyjaśnił, po takich wypadkach postanowiliśmy już oddania Archivum Nieświzkiego na następnej Komisji Radziwiłłowskiej upominać się — Odesłaliśmy Archiwistę Dmochowskiego do Nieświża z zaleceniem, aby strzegł osłóści zapieczętowanego Archivum i pilnie dozorował, iżby skład ten przez nikogo poruszonym nie był; obawa moja nie była na nieszczęście próżną; tegoż miesiąca maja 23 dnia Archiwista Dmochowski przez list własnoręczny donosił mnie smutny nader wypadek; że nad składem Archivum dostrzeżona została w sklepieniu wybita dziura, że niektóre papiery odebrał od Sołdatów dozorujących Łazaret, i że z Smotrytelem tegoż Łazaretu podmościwszy pod okna, izby Archivum widział paki z papierami opieczętowane i ruszane, i że cała ta operacja przez dziurę w sklepieniu wybitą dokonała się — Po takim zdarzeniu widziałem się zmuszonym, wszystkie dowody o Archivum przez Dmochowskiego mnie zostawione, natychmiast w Akta Ziemskie Mińskie w prowadzić, kolejną do JW. Mińskiego Wojennego Gubernatora i Rządu Gubernialnego podać proźby o wysledzenie kto był przyczyną i sprawcą tej zbrodni; nie obwiniam nikogo lecz prawdy wyszukiwać i ona odkryć, z obowiązku strzeżenia całosci masy koniecznie muszę; w przypadku wigo jeżeli wdarcie się swawolne do Archiwu przyniesie jakowyś masie uszczerbek, że takowego Opiekę, na tych którzy Archiwistę Dmochowskiego do opuszczenia Nieświża zmusiali, a tym samym Archivum bez straży zostawili szukać będzie ostrzegam — A tak kolejną kiedy coraz mam mniejszą nadzieję znaydzenia tego w Archivum, coby stan masy wyjaśnić i obrot onę wykazać mogło, żeby się nie pozbawić przynajmniej śladów doświadczenia onych, wnoszę do Akt Ziemskich Mińskich przy niniejszym obświadczeniu Kopią dwóch tabelli to jest kredytów i debitorów przez JW. Zaleskiego na Rok 1809 sporządzonych; proszę uroczyscie JW. Debitorów, aby w żadne o papiery własne masie służące nie wchodzili układy, chociażby one do rąk własnych wracane sobie mieli, oświadcza że u każdego na tabelli Debitorów wyszczególnionego Opiekę troskliwą o los papilli swojej upominać się zawinionych summi na Komisji będzie, i że przyznane tylko w swoim czasie kwiaty za ważne uzna — Ze te tylko kredyty za obciążające masę dóbr Litewskich Opiekę uzna, które na Kredytorskiej przeczyta tabelli, a które w Komisjach sekwestracyjnych przepisana formą jawione były. Innym zaś dopóty satysfakcyi zaprzeczać musi, dopóki powody nastania długu i obrot wziętych pieniędzy przez kogo należy jasno okazanym nie będzie. Święte obowiązki opieki odpowiadać muszą temu wyrokowi zaufaniu jakie w ich dobroćliwy położył Monarcha, a wypisane okoliczności wymawieć będą w obliczu bezstronnej publiczności, jeżeli dla onych i własności nie winnego czasowej przewłóce uleść będzie musiał.

Zmocy Plenipotencyi Jan Chodźko Prezyd. Miń G. S.

1 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całego Rosyja etc. etc.

Pozew Edyktalny w skutek Dekretu Ziem: Wileń: w roku 1814 8bra 31 dnia zapadłego, adcytacya debitorów do masy zeszłego Xdza Józefata Mirskiego Kanonika Wileńskiego nakazującego, z powództwa Ur: Antoniego Francesona kapitana artylleryi Litt: i dalszych tegoż Xdza Kanonika Mirskiego wierzycieli: wynosi się po Obzałach Sukcessorów Xiedza Konstantego Mirskiego Proboszcza Kublickiego, Berkę Zelmanowicza Obyw: Wileń: Izraela Jekowicza Obyw: Oszmian: Jiko Kawenta, Sukcessorów Leyby i Beniamina Gordonów: Kontryma, Antoniego Platera, Filipowicza z poczty, Petrolską, Wodzbuna, Tyszkiewiczową Star: Kiermelską Vogta sukcesorów Xcia Radziwiłła Karola Sukcessorów: Do złożenia summi do masy winnych, a Sukcessorów zeszłego Xdza Józefata Mirskiego Kanonika Wileń: do asystowania w rozprawie, a mianowicie na Sukcessorach Xdza Konstantego Mirskiego o sędzenie na onych

czer: zł: 100 z procentami na Berku Zelmanowiczu i Kawencie onego Izraela Jekowicza rubli srebr: 1,538; na Gordonsch rubli srebrnych 400; na Kontrymie zł: 1,531 gr: 16; na Antonim Platerze zł: 7,000; na Filipowiczu z poczty zł: 180; na Petraliskiej zł: 256; na Wodzbunie zł: 506 gr: 22; na Tyszkiewiczowej Star: Kiermelskiej zł: 1,362 gr: 12; na Vogta Sukcessorach zł 45 gr 23; na Sukcessorach Xcia Karola Radziwiłła zł: 2,270 gr: 28 z procentami o sędzenie na każdym z Obzałach wydatku prawnego i tego co czasu prawa dowiedzie się z wolną tej Załoby poprawą.

1815 maja 26 dnia Woźny niżej wyrażony, zeznawam tym moim relacyjnym podanego pozwu kwitem, iż kopią onego z oryginałem zgodną w Sprawie Ur. Antoniego Francesona kapitana artylleryi Litt: po Uur: Sukcessorów Xiedza Konstantego Mirskiego Plebana Kublickiego, Kontryma, Antoniego Platera, Filipowicza z poczty, Petraliską, Wodzbuna Tyszkiewiczową Star: Kiermelską, Vogta Sukcessorów, Xcia Karola Radziwiłła Sukcessorów, z imion i miejsca mieszkania nie wiadomych oraz Star: Berkę Zelmanowicza Wileń:, Izraela Jekowicza Oszm: mieszkaniec: do Kurjera Gazety Litewskiej ku wydrukowaniu i w Kurjerze zamieszczeniu podałem, i o terminie stawania przed Sądem Ziem: Wileń: na rokach juniowych Trojeckich oznaymiłem i opowiedziałem. Gaspier Dauskiewicz Woźny Pittu Wileń.

Roku 1815 mca maja 26 dnia. Przed aktami Ziem: Ptu Wileń: stawiając osobiscie Woźny wyżej wyrażony, Relacyą pozewną zeznał. Przytożeni Adam Dauksza Regent.

1. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski Dekretem Ziem: Oszmian: Ru 1814 8bra 24 zapadłym na domiar satysfakcyi Wierzycielom WW. Józefa i Antoniny z Torczyńskich Stelniczych Perucz: b. W. Poll: przeznaczony, po uprzedzeniu pierwszego zjazdu i po ukonśczeniu wymiaru, zbliżając się do konkluzji takowego dzieła i mając niechybny zamiar przed dniem 7 tego miesiąca Junij, wejść w namowę awizując o tym wszystkim jakiegobądźkolwiek tytułu pretensorów do folwarku Łodkowszczyzny — W Oszmian: Poie położonego regulujących się, aby z dowodami ich pretensy upewnialaciami do Sądu stawali: gdyż w przeciwnym zdarzeniu mocą Remissy Sądu Ziem Oszmian: Amisy i wieczny upadek ich pretensyów będzie zapisana. Dat Ru 1815 Junij 2 dnia. Raymund Chodźko Ziem: Oszm: Sędzia i Exdywizor. Jerzy Zakrzewski Sędzia Granicz. Oszm: Exdywizor. Dawid Zawadzki Sędzia Gran. Oszmian: Exdywizor.

1. Niżej podpisany nabywszy wiecznością majątność Dauksze w Poie Rosieńskim w Guber. Lit. Wileń. sytuowaną od Sukcessorów Abreama Chaimowicza Lewitana, oświadcza każdemu w szczególności mającemu pretensyą do tej majątności stosowaną, aby w przeciągu roku idącego raczył ona objawić: wszelkie zaś onera tak przez zeszłego Abreama Chaimowicza i żyjącą żonę jego jakoteż ich potomstwo na tę majątność poczynione, a w przeciągu czasu oznaczonego zamilezane, nie będą mogli być do majątności Dauksz stosowane; aby takowe oświadczenie każdego doszło wiadomości potrzykroć przez Gazetę Krajową ogłosić postanowiłem, dat 1815 mca apryla 28 d. Adam Macianski.

3 Po zeszłym z tego świata Stanisławie Pietkiewicz Adw. Sądu Gł. papiery od różnych Ichmościów do promocyi prawnych interesów jemu powierzone, a niżej podpisanego w domie własnym w mieście Wileń pod Nrem 156 mieszkającego, są złożone. — Dla rozrządzenia tedy własnem podług swej woli papierami, ażeby strony o zaszłej Stanisława Pietkiewicza wiedziały śmierci, niniejszym zawiadaniem pismem. Hieronim Pietkiewicz Adw. Sądu Gł.

2. Niżej podpisany, który w Berlinie przez czas długi doskonalił się w sztuce jeźdzenia na koniu, a lat kilkanaście praktykował ją zostając u Dworu s. p. Xcia Dominika Radziwiłły w obowiązku Bereytera i Podkoniuszego, przybywszy teraz do Wileń i mając już urządzoną Rejsulę oraz własne dobrze utrzesowane konie, oświadcza szanownej Publiczności, iż dawać na nich będzie za pomierną cenę lekce konne jazdy. Przytem ktoby miał konie do ujeżdżania lub angliżowania, może się zgłosić w każdym czasie do niżej podpisanego mieszkającego w domie należącym do Głównego Seminarium, na ulicy zwanej Biskupi pod Nrem 442. Paweł Kuczyński.

2 Wiktorja z Kunickich szuka wiadomości o Andrzeju Puchalskim mężu swoim, który ją od lat czterestu opuścił, po przemieszkaniu z nią lat kilku. Jest on twarzy sucharlawej; przeciągłego nosa, oczu siwych; dziobaty; włosów czarnych, między którymi znać było pod tę porę i siwe; ktoby powziął jaką wiadomość o pomienionym Andrzeju Puchalskim, będzie raczył lub prosił, która mieszka w Zaskawiu Powiatowym mieście Gubernij Wołyńskiej, lub też Rzymisko - Katolicki Konsystorz Łucki zawiadomić.